

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 60.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366719104/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Nu vei, saa svarer det Eene jo til det Andet, eller synes denne Reise Dem ikke eventyrlig nok?»

»Jo, tilvisse, jeg har Intet at beklage mig over; jeg mærker nok, at alle Mennesker ere gale nuomstunder, og jeg selv maaskee med. Jeg har altid før klaget over, at der var formegen Forstand i Verden, og at det var Poesiens Dod; nu har jeg da endelig faaet det, som jeg vilde, og dersom der nu ikke bliver en ordentlig Dægter af mig, skulde jeg skee en Ulykke.»

Efterat Arnold havde kjørt Nat og Dag uden Ophør, holdt Vognen endelig stille, og han saae sig nu henført til en øde vild Egn, rundt omgivet af Taager og nøgne Klipper. Inderst mellem Klipperne ragede et gothisk Fangetaarn i Veiret, som paa alle Sider var omgivet af en steil Klippemuur og dybe uoverstigelige Grave. Skal jeg her indmures paa Livstid? – tænkte Arnold og en Gysen gennemisnede ham; men han taug og adlød Nødvendigheden.

Man førte ham over en Vindebro og gennem tre store Jernporte. Da den sidste Port smeldede i Laas efter ham, blev et Skud løsnet paa den anden Side af Porten og han hørte noget efter Vognen tulle bort. Han saae sig nu eene i en snever mørk Forgaard, ligeover for det skumle Fangetaarn, hvorfra en gammel graaskjægget Mand kom ham langsomt imøde, med en Lygte i den ene Haand og en spændt Pistol i den anden.

»Skal du ogsaa den Vei« – spurgte Gubben og hævede den bevæbnede Arm; men dreiede tillige Lygten saaledes, at Skinnet faldt paa Arnolds Ansigt; idetsamme tabte han Pistolen, som gik af i Faldet, og Gubben laae nu paa sine Knæe uden at mæle et Ord og bævede for Arnold, som for et Spøgelse.

»Hvad skal nu det betyde? – spurgte Arnold – hvad holder du mig for? Gamle!»

»Ak, eders høisalge Høihed – svarede Gubben – jeg holder Eder for hvad I virkelig er, eller idetmindste har været. – Hav Barmhjertighed med mig, og drej nu ikke Halsen om paa mig; jeg var jo nødt til at slaae Jer ihjel, Prindsessen befalte det jo.»

»Har Du nogensinde slaet mig ihjel?« – spurgte Arnold og lød.

»Ja desværre, det veed eders høisalge Høihed bedst selv, og dengang lød I mig ikke ud; – hvormed kan jeg nu tjene eders Høisalighed?» –

»Spar Titulaturen – sagde Arnold – har du virkelig engang slaet